

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tit og ofte taler man jo om, at nogle udviser en magtdemonstration. Altså det, der kommer til udtryk her fra talerstolen, er vel nærmest sådan en afmagtsdemonstration, det, vi her ser fra Enhedslisten, sådan lidt panik før lukketid om, at der fortsat vil være en fordeling, og at man ikke sidder med ved den fordeling.

Det kan jeg da godt forstå at man er frustreret over. Men sagen er, at det ikke ændrer ved det faktum, som jeg har nævnt heroppefra, jeg tror seks eller syv gange nu her i dag, og som jeg har nævnt ved alle tidligere debatter, nemlig at når der i Folketinget er et meget stort flertal for at samle de her penge sammen i en pulje og dele ud til forskellige projekter, så har vi set en interesse i at være med til at fordele de penge til projekterne, så vi er sikre på, at de, så vidt det overhovedet er muligt, går de rigtige steder hen, hellere end at sidde udenfor og bare se, at andre partier fordele de her penge. Så enkelt er det.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, at det jo er rigtig gode projekter, det er ikke det, der er problemet. Jamen der ligger jo stribevis af forslag til projekter langt ud over den ramme, man har til fordeling. Derfor ved vi jo godt, når der skal forhandles om, hvad pengene rent faktisk så skal gå til, at der vil være forskellige prioriteringer. Der vil være meget forskellige vurderinger også i den forligskreds, der nu kommer til at være, om, hvad pengene skal gå til. Og der er det altså bedre, at vi sidder med ved den fordeling, så vi påvirker, hvad pengene går til, end at vi ikke sidder med og bare iagttager, at de andre partier fordele 600 mio. kr. for næste år. Så enkelt er det.

Første næstformand (Svend Auken):

Inden hr. Ole Sohn får ordet som ordfører, vil jeg lige sige, at ved anden og tredje behandling er det jo ikke sådan, at alle ordførere for alle partier beder om ordet. Derfor kan vi ikke slavisk bruge de regler, vi har ved førstebehandlinger, og det bliver derfor et skøn fra formandens side at sikre en alsidig og fair afvikling af debatten.

Nu skønner formanden, at vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Når jeg finder anledning til at tage ordet under tredje behandling, er det delvis, fordi jeg er blevet bedt om at kommentere SF's position i den her sag. Og den er sådan set rimelig klar og sta-

bil helt tilbage fra satspuljelovens oprindelse. Jeg tror, det er vigtigt at tage udgangspunkt i, at SF, da man lavede loven – i 1990, så vidt jeg husker – sagde, at vi ønskede en fuld regulering for løn- og prisudviklingen på samme måde som Enhedslisten.

Forud for loven var der, skal man være opmærksom på, ingen regulering. Da blev reguleringer foretaget ved almindelige finanslovforhandlinger, og nogle gange blev der givet noget, nogle gange blev der ikke givet noget. Det var den virkelighed, der var.

Det, der så skete med satspuljeloven, var, at vi ikke fik det, vi ønskede: en fuld regulering for løn- og prisudviklingen, sådan som Enhedslisten ønsker det. Vi fik satspuljeloven i stort set dens nuværende form, og det har alt andet lige været bedre end det, der var, før den oprindelige lov trådte i kraft. Det er forklaringen på, at SF accepterede loven og har været med lige siden.

Kl. 10.50

Vi har med jævne mellemrum ønsket at tage debatten op, om det nu er den rigtige måde, vi gør det på. Det gjorde vi i øvrigt også, da regeringen valgte at opsigte det eksisterende satspuljeforlig og lave de her små ændringer i loven og dermed åbne for, at alle partier, det vil sige Dansk Folkeparti og Enhedslisten, kunne indtræde i forliget.

Der problematiserede vi den måde, som man har fordeling på, og vi tog specielt fat på spørgsmålet om de ældre, fordi vi jo er i en situation, hvor regulering af folkepensionen foregår fuldstændig uafhængig af indkomstforhold i modsætning til stort set alle andre. Vi har to egentlige overførselsydelser i samfundet, som er fuldstændig uafhængige af indkomst, det er folkepensionen, og det er børnechecken. Alle andre er indkomsthængige.

Vi foreslog, at man lavede en anden regulering, sådan at man sagde, at folkepensionens grundbeløb alene skulle reguleres med prisudviklingen, hvorimod man så kunne give en højere regulering for pensionstillægget, sådan at netop de dårligst stillede pensionister fik en fuld regulering for pris- og lønudvikling. Det kunne vi ikke komme igennem med.

Så kunne man spørge, om vi så som alternativ skulle sige: Jamen så vil vi slet ikke være med? Det vil jeg mene ville være en fuldstændig fejlagtig konklusion, og derfor så valgte vi at tage debatten med de øvrige partier og konstaterede, at der overhovedet ikke var nogen af de andre partier, heller ikke Dansk Folkeparti, som havde